

[Fogh Rasmussen]

finde sammenhæng i hr. Lykketofts argumentation.

Nogle har hævdet, at kartoffelkuren er vendt imod de unge, der vil købe eget hus. Også den kritik rammer helt ved siden af. Det er da korrekt, at der fremover skal betales større afdrag i starten af et låns løbetid, men til gengæld bliver der bedre vilkår for at spare op til en større udbetaling og derved sikre en mindre gældsforpligtelse. Hvis det lykkes at sætte opsparingen kraftigt op, som sigtet er her, så vil renten falde. Et rentefald vil modvirke stigningen i startydelsen på boliglån. Normalt vil rentefald føre til højere ejendomspriser, men den større afdragsbyrde på boliglån vil trykke ejendomspriserne, og det er netop til gavn for de unge huskøbere.

Det er i debatten blevet hævdet, at forslaget om afgift af renter på forbrugslån har tilbagevirkende kraft. Jeg forstår faktisk ikke den diskussion. Det er korrekt, at afgiften også pålægges visse lån, optaget før lovforslaget blev fremsat i Folketinget, men det betyder da ikke, at loven har tilbagevirkende kraft. Loven betyder, at der pålægges disse forbrugslån, skal vi kalde det en tillægsrente. Hvad nu hvis det var pengeinstituttet, der satte renten op på et gammelt forbrugslån? Ville det så være tilbagevirkende kraft? Nej, alle ville mene, at det har pengeinstituttet selvfølgelig ret til. Hvad er egentlig forskellen på, at pengeinstituttet sætter renten op med f.eks. 4 pct., og at der pålægges en rentefald på reelt 4 pct.? Der er ingen forskel.

Regeringen og måske specielt Nationalbanken kunne gennem en generel rentestigning på kapitalmarkedet have tvunget pengeinstitutterne til at sætte renteniveauet 4 pct. op. Det ville også ramme gamle forbrugslån, og ingen ville have kaldt det tilbagevirkende kraft.

Nu siger regeringen så i stedet: vi vil ikke sætte renteniveauet 4 pct. op generelt. Vi ønsker tværtimod en lavere rente til erhvervslivets investeringer. Men vi vil forhindre et rentefald på forbrugslån. Vi vil gøre forbrugslån forholdsmæssigt dyrere. Det sker gennem en afgift på renter af forbrugslån, også af gamle forbrugslån, men det har intet med tilbagevirkende kraft at gøre. De, der mener, at denne afgift har tilbagevirkende kraft, må øjensynlig mene, at enhver rentændring har tilbagevirkende kraft, og det

ville unægtelig være en nydannelse i økonomisk og politisk tænkning.

Når det er sagt, vil jeg godt føje til, at selvfølgelig er den grænsedragning, der er foretaget i lovforslaget, ikke uden problemer. Der er tekniske detaljer, som bestemt bør undersøges nøje i udvalget, og det vil vi også aktivt gå ind i fra Venstres side.

Men ingen skal være i tvivl om, at efter Venstres opfattelse har kartoffelkuren et indhold og et omfang, som er helt nødvendigt i den aktuelle situation. Sigtet med denne kur er ikke at pine og plage befolkningen. Sigtet er at få ændret holdninger, at få ændret adfærd. I årtier er vi danskere flasket op med, at det er dumt at spare op, og at det er lønsomt at stifte gæld. Desværre har der været noget om det. Skatteregler og høj inflation har straffet opsparing og har belønnet gældsstiftelse, og derfor er Danmark i vidt omfang blevet en nation af gældsstiftere.

Vi står nu i en helt ny situation. Inflationen er næsten gået i stå. Til nytår træder skattereformen i kraft. Den sænker skatten på opsparing og reducerer værdien af fradrag for private renteudgifter. Den lavere inflation i sammenhæng med de nye skatteregler vil gøre opsparing mere attraktiv og mindske lysten til gældsstiftelse. Vi er så at sige ved at bevæge os ind i vesttyske og schweiziske tilstande. Vi skal vænne os til at leve i et lavinflationssamfund, og her er det en god ting for den enkelte at have opsparing.

Men det kræver en meget aktiv indsats at ændre de holdninger og den adfærd, som er indpodet os igennem årtier. Kartoffelkuren er et politisk signal til den danske befolkning om, at nu er det alvor. Det skal kunne betale sig at spare op. Det skal ikke kunne betale sig at stifte gæld.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Hr. Fogh Rasmussen sluttede med at sige, at nu er det alvor, det skal kunne betale sig at spare op, man skal opmuntre til opsparing over en bred front eller sådan noget, sagde hr. Fogh Rasmussen.

Var det ikke lige netop det, der var formålet med skattereformen? Har hr. Fogh Rasmussen ikke skrevet i stort set hver eneste avis i kongeriget Danmark, at skattereformen